

ഭൂമിയെ നീ

പെയ്തു കഴിഞ്ഞ മഴയൊരു ഇടവേളപോലെ
നിന്ന് വിരിമാറിൽ ഉഞ്ഞിരിങ്ങിടുന്നു.
പ്രപഞ്ച സത്യങ്ങളെ നിങ്ങളിയുക
നിന്ന് വിരിമാറിൽ വിരഹമാം ഗദ്ധദ സ്വരം,

രാത്രികൾ ഒന്നാന്നായ് മറഞ്ഞിടുന്നു
രാപ്പാടി പക്ഷികൾ മരിച്ചിടുന്നു
കാലത്തിന്ന് കൈപ്പു വിഷം തീണ്ടി നിന്നിൽ
മരയുന്നു സത്യവും ആനദവും

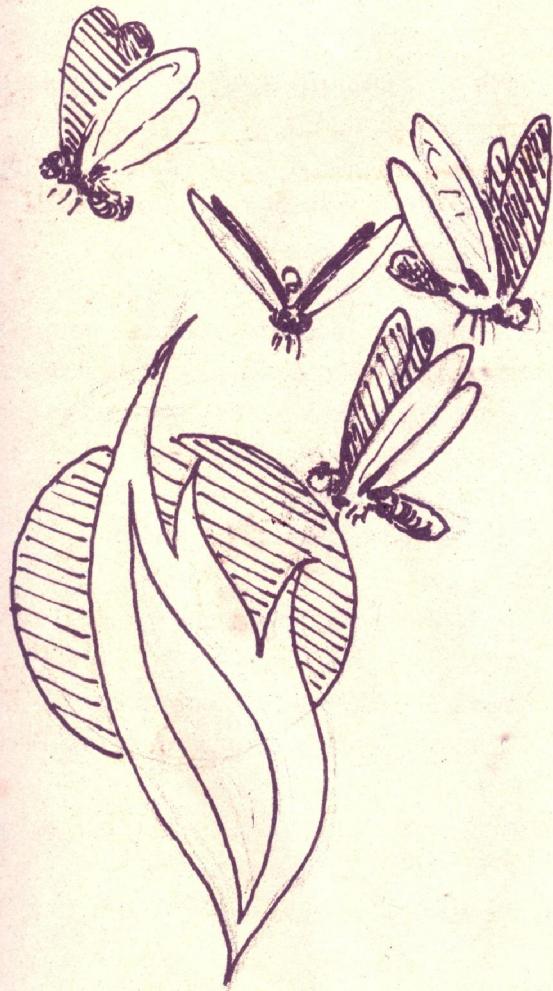
രു പിടിയുരുള്ളയ്ക്കായ് കേണുകരയും ഞങ്ങൾ തന്മ-
വേദനയെല്ലാം നീയറിയുന്നില്ലയോ?
ദരിദ്രരാം ഞങ്ങളിൽ, നിന്നിൽ വസിക്കുന്ന
ഹീനരാം മാനുഷർ അക്രമം കാട്ടിടുന്നു.

ഭൂതകാലത്തിൽ കഴിഞ്ഞാരു ഭീകരസപ്പനം കണക്കെ
നിന്ന് വിരിമാറിനെ വേട്യാടിടുന്നു.
പ്രപഞ്ച സത്യങ്ങളാരോന്നിനെയും നിന്ന്
ചാഞ്ചല്യ ഭാവത്താൽ തലോടിടുന്നു.

നിന്നിൽ വസിക്കുന്ന മാനുഷർത്തൻ
ഭാവങ്ങളാന്നാന്നായ് മാറിടുന്നു.
നിന്നിൽ വസിച്ചു നിന്ന് അന്നം കഴിച്ചു
നിന്ന് അന്തരാത്മാവിനെ ക്രുശിച്ചിടുന്നു.

ചണ്ണലകൾ

ചേരാത്ത വേഷങ്ങളിയുന്നു നാം
 പിന്നയതിനുള്ളിൽനിന്നു വീർപ്പുമുട്ടുന്നു.
 സ്വാദമാം കാറ്റു പുറത്തുവീശുന്നു.
 പക്ഷയെൻ മേനിയ്ക്കൈകും നീറുന്നു.
 ആഗ്രഹിക്കുന്നു താനീവേഷം പറിച്ചറിയുവാൻ
 പക്ഷയെൻ കൈകൾ രണ്ടും വിലങ്ങിലാണ്.
 ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു പലരുമിതു തകർക്കുവാൻ
 പക്ഷയോന്നും വിജയത്തെ പുർക്കിയില്ല.
 തന്ത്രങ്ങളുവർ സ്വയംതൻ ചണ്ണലകൾക്കുള്ളിൽ
 പിന്ന തീർത്തിട്ടുന്നു ചണ്ണല മറുള്ളവർക്കായ്.

പാറകൾ

പാറകളെന്തെ ചുറ്റും പറക്കുന്നു
 എന്തേമേലുരുമ്പുന്നു ചിരകിട്ടിക്കുന്നു
 പണ്ടനിക്കിവയോടു വെറുപ്പായിരുന്നു.
 ഇന്നനിക്കിവയോടു സഹതാപമാണ്.
 കിട്ടുമീ നിമിഷങ്ങളെ പുർണ്ണമായാസാദിക്കുവാൻ
 കച്ചകെട്ടിയിരിങ്ങിരിക്കുന്ന പ്രാണികളാണിവർ.
 കാലത്തു താനവയെ മുറ്റത്തുകണ്ടു
 ചിരകും ശരീരവും വേർപെട്ട നിലയിൽ
 ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നവയെ കോഴികൾ തിന്നുന്നു.
 മറുഭാഗത്തു ചിലതിനെയുറുവുകൾ വലിക്കുന്നു
 നിശബ്ദതയോടുകൂടിയവ വിധിക്കു കീഴ്പ്പെടുന്നു.
 പുസ്തകവുമെടുത്തു താൻ കോളേജിലേക്കു നടന്നു
 മറ്റാരു പാറക്കുട്ടത്തിൽ ചേക്കേറുവാൻ.

എന്ന

ചോദ്യം

ചെയ്തുപോകരുത്

നിന്റെ സഹപ്രദത്തിന്റെ സ്നേഹമന്ത്രാക്ഷരങ്ങളിൽ
 അജഞ്ചാതയായ സഹയാത്രികയക്ക്
 നീ നൽകിയ വാക്ക്;
 അതെന്റെ ജീവതാളമാകുന്നു.
 നഷ്ടബോധത്തിന്റെ മേച്ചിൽ പുറങ്ങളിൽ
 നിന്നും വേർപെട്ടപ്പോൾ
 കുന്നുകളുടെ താഴ്വരയിലേക്ക്
 മുതുകൾ സമ്മാനിച്ച നിറമുള്ള ഓർമ്മകൾ
 അതുമില്ലക്കിൽ നിന്നോടു ഞാനെന്നു പരയുമായിരുന്നു!
 കത്തുന വേനലിലെ
 നരച്ച പച്ചപ്പുകൾ
 ദാഹംകൊണ്ടു വരണ്ടു പൊട്ടിയ ചുണ്ടുകൾ
 നീട്ടിനന്നയ്ക്കാൻ പാടുപെട്ടുപോൾ
 ട്രുന നാവ്.
 നാട്യങ്ങളുടെ സഹപ്രദസ്ഥമിതങ്ങൾക്കിടയില്ലും
 പണിചെയ്തുതളർന്ന മുവങ്ങൾക്ക്
 ആദ്രതയിലലിഞ്ഞ പ്രകാശം
 എൻ്റെ കണ്ണകളിലുണ്ടായിരുന്നു.
 ഒപ്പ്, അഖ്യാനത്തിന്റെ വിയർപ്പകറ്റാനുള്ള
 തന്നപ്പും.
 എക്കില്ലും ആധിപത്യത്തിന്റെ ചുരൻ നാവുകൾക്ക്
 ഒരു ഭീഷണിയും ഞാനായിരുന്നു.
 അവർ, ചില്ലുമേടയിലെ കരങ്ങുന തീരമേശയിലിരുന്ന്
 അമൃതേത്തുണ്ണുപോൾ
 തെരുവിലെബാരു കുണ്ഠുകരണത്ത്
 പട്ടിക്കിച്ചെടുത്ത തന്റെ ഒരു കൈയ്യിന്റെ
 പേദനകൊണ്ടായിരുന്നില്ല.
 മറ്റൊക്കെക്കാണ്ക് വാരാൻ
 ആ ഏഴ്ചിൽക്കുന്നയിൽ
 ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 വിദേശ മാതൃകയിൽ മോടിപിടിപ്പിച്ച
 ഇരു പുത്തൻ പുത്തനകിടിപ്പരപ്പ്
 അവനന്നയ്ക്കാൻ ആധുനികജീവന്മാരാക്കി
 അപ്പോൾ അങ്ങക്കെല
 ഒരു ശ്രാമത്തിലേക്ക്
 കൂടിവെള്ളവുമായി പാണ്ടു പോകുന ലോറികൾ
 പക്ഷേ അവയെത്തുംമുന്പ്
 ടേറേപ്പേരു മരിച്ചിരുന്നു.
 തൊണ്ടപൊട്ടി, വിശനു തളർന്ന്
 കാരണം, ലോറികൾ മന്ത്രിപുംഗവരുടെ

രാജകീയ യാത്രയിൽ
തടങ്ങുവെച്ചതായിരുന്നു.
അപ്പോഴേക്കും വെള്ളം ചോർന്നുപോയി
കേഷണം തീർന്നുപോയി.
കക്ഷിരാഷ്ട്രീയപ്പുള്ളിൽ
എൻ്റെ സുഹൃത്ത് പെട്ടുപോകരുത്.
അവസാനത്തെക്കയ്യായി
നിന്റെ നിസ്സംഗതയെക്കിലും
ധാർമ്മികതയ്ക്ക് നീ ആയുധമാക്കുക.
കാഴ്ചകൾക്കുമപ്പുറം
നോവിന്റെ വിങ്ഗലുകൾ തിരിച്ചറിയുക.
ദുഷ്ടിച്ച അധികാരങ്ങൾക്ക്
സ്ത്രീപാടാനേതിയവർ
വർഗ്ഗീയതയുടെ ജീർണ്ണിച്ചമുഖങ്ങളിൽ
വികലമായ തത്തവാങ്ങൾ പുലന്തി
സുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ
അവരെ തിരിച്ചറിയുക.
ചിന്തകൾ തടക്കിലിടരുത്.
നമ്മുടെ യുവത്രങ്ങൾക്ക്
കസവുസർവാരിന്റെ പള്ളപള്ളിൽ
കണ്ണുമണ്ണളിച്ചു പോയിതിക്കുന്നു.
ബൈക്കുകളിൽ ബാലന്സതെറിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
പറപറപ്പിക്കുന്നു
പുത്തൻ ചോകലേറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങൾ.
മറുള്ളവർ കണ്ണാവിന്റെ മയങ്ങുന്ന ലഹരിയിൽ
വൃത്തികെട്ട് സല്ലാപങ്ങൾ നടത്തുന്നു.
ശേഷിക്കുന്നവർ,
അവർ അധികാരികളെ ചോദ്യംചെയ്തതിനാൽ,
പിശവുകളെന്നാരോപിക്കപ്പെട്ട്
അധികാരത്തിന്റെ ശിക്ഷാബലിമുഖങ്ങളായവർ.
എക്കിലും ഒരിക്കലും പണയംവെക്കാത്ത

തലച്ചോറുകളാൽ

അവരുച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ ശബ്ദവും
എനിക്കാവേഗം പകരുകയാണ്.
മരുപ്പുകളാവശ്യമില്ല.
മരുഭൂമികളുടെ സത്യമരിയുന്ന
ഒരു മുൻചെടിത്തെന്നയാകുന്നു ഞാൻ.
പുട്ടും താക്കോലുമില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തെക്ക്
എനിക്കിനിയും പോകേണ്ടതുണ്ട്.
എന്ന ചോദ്യംചെയ്യാൻ
ആർക്കുമധ്യികാരമില്ല!

FUTILE WISH

FUTILE WISH

FUTILE WISH

FUTILE WISH

FUTILE WISH

FUTILE WISH

I like to sob to cheer my heart

But I have no tears to shed

I like to pray to pure my soul

But I have no words to utter

I like to write to show my thought

But my fingers are paralysed

I like to dream to see life

But it is too bitter to feel

I like to do some to refresh my mind

But it is again a futile wish.

കമകളി

കേളികൊടുയരുന്നു
കളിവിളക്കു തെളിയുന്നു
കത്തി, കരി, താടിയൊക്കെ
കളിയരങ്ങിലണയുന്നു.....

തിരങ്ങാടം തുടങ്ങുന്നു
തിരപ്പീലയുയരുന്നു
തിരിയിട്ട് വിളക്കിലെ
തിനാളം ജൂലിക്കുന്നു.....

നളചതിതം കമയിലെ
നവരസഭാവങ്ങൾ
നടന്ന തിമർക്കവേ
നാഴികകൾ കടന്നുപോയ്.....

കളിവിളക്കണയുന്നു
കത്തി, കരി, താടിയൊക്കെ
കളിയരങ്ങാഴിയുന്ന
കാണികളും പിരിയുന്നു.....

കേരളമാം ദേശത്തിൽ
കലയുടെ പ്രതീകമാം
കമകളി തന്നയല്ലോ
കൈരളിയുടെ കീർത്തിനുംഭം!

വിഷ്ണുസ്. സി (മാത്സ) രണ്ടാം വർഷം.

ചും ദുഃഖം

കത്തിജലിക്കുന്ന സുരൂവിംബത്തയും,
പുഷ്ടിച്ചുതള്ളി ഞന്നന്നഹംഭാവത്താൽ.
എൻ്റെയുശ്രക്കണ്ണകൾക്കു കാണുമാറായില്ല
എൻ പതനത്തിൻ കരിനിശ്ചൽപ്പാടുകൾ.

ഞാനേന്ന ഭാവമുദിച്ചാരാ നാശമുതൽ
എന്തിനോടെതിനോടെല്ലാ മവജ്ഞയായ്,
എന്നിലെ സാഹൃദപ്പുന്നേൻ കുടത്ത ഞാൻ
മരിനമാക്കീ നിഷ്കരുണമനോർപ്പു ഞാൻ.

മുൻകാല പിൻകലാല ബോധങ്ങളില്ലാതെ—
ആരമ്പശംസയിലാറി നിന്നു ഞാൻ
ആഹ്ലാദ മത്തരാം കികാരരെനിലെ
നന്തൻ തീപ്പാരിയുതികെടുത്തിനാർ.

ശേഷിച്ചതില്ലതിൻ കാന്തിതെല്ലും തിനു—
യുഷര താമസഭവാക്കിയെന്ന മനം.
അന്യനായ് തീർന്ന ഞാൻ താണ്ടിയ ദുരങ്ങ—
ജല്ലാം കൊടും ക്രൂര പാതക പാതകൾ.

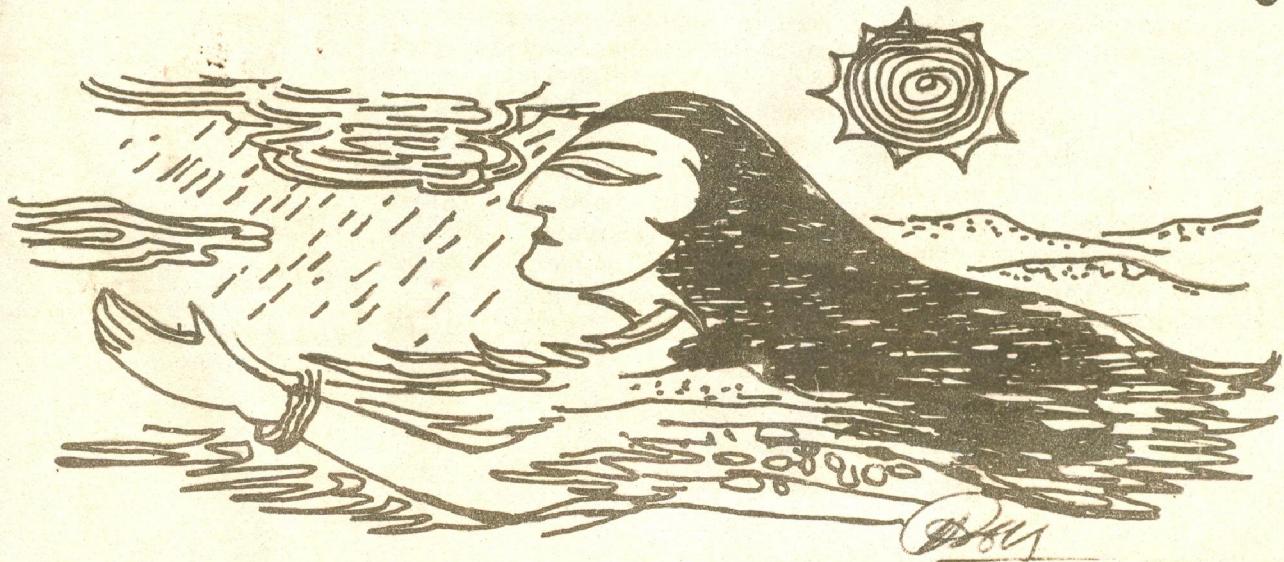
ചുറ്റില്ലും നിന്നു കൊണ്ടെന്തെ മാറ്റങ്ങളെ—
സ്ഥാക്ഷമം നിരീക്ഷിച്ചു മറ്റ് ഗുരുത്വത്താർ.

അനാവർ തന്ന സന്മാർഗ്ഗോപദേശങ്ങളാനും ചെവിയിൽക്കടന്നു മുഴങ്ങില്ല.

നീണ്ടു പുള്ളത വിഭ്രാന്തമാം നാളുകൾ
എന്നിലേല്പിച്ചതാശാതങ്ങൾ മാത്രമായ്
ഞാനറിയാതെ മിത്രങ്ങളും പോയ്,
എകനായ് വീണ്ടുമുഴിയലഭിച്ചു ഞാൻ

ശാശ്വതമെന്നുഞാനോർത്ത സുവാങ്ങളോ—
സഹരം നിസ്സാരമെന്നറിയുന്നു ഞാൻ.
നാലുകാലും ചിതൽ തിനൊരീക്കെട്ടിലിൽ,
കലാലം ചലിക്കാതെ കുറിരുശ്രക്കുരയിൽ,

എൻ്റെ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നുണർന്നാളുന്ന
ചെന്തീകനലിലുരുകിടും സർബ്ബമാ—
യെന്നാന്തരാത്മാവും മാറും സുവസ്പന്ന—
മിന്നു കാണുന്നു ഞാൻ.....!

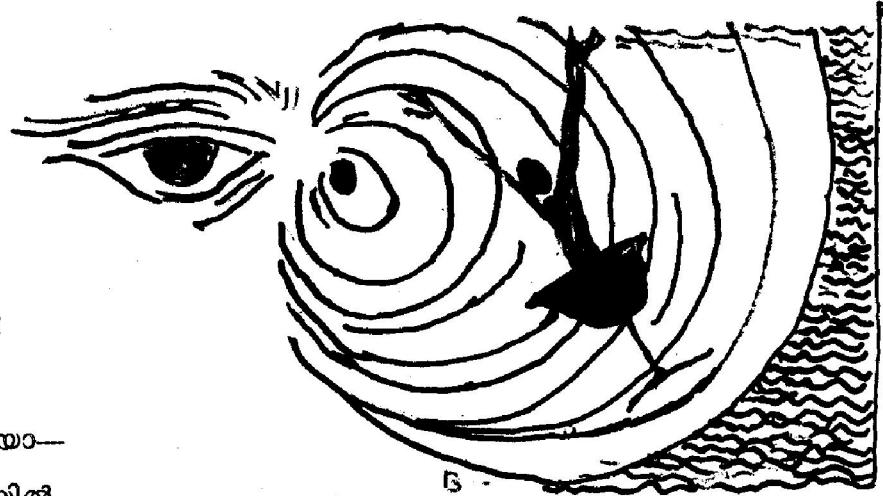
നബീൻ തെക്കരക്കത്ത്

മി. എ. ഇംഗ്ലീഷ്, മുന്നാം വർഷം.

ചുരു

'നിൽക്കവിടെ നീ' കേൾക്കുന്നു വിളിയാളം
ഞട്ടിപ്പിടിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നു താൻ
പൊട്ടിച്ചിരി മുഴങ്ങുന്നു പിന്നിൽ, കണ്ണ—
ഞട്ടിതെറക്കുന്നു ഹ്യൂദയം പൊട്ടിപിളരുന്നു—
ആരു നീ——? ചൊല്ലു അജ്ഞാത രൂപമെ....
അറിയില്ല, നിനെ താൻ കണ്ണില്ല മുന്നെ— !
നിൽക്കയാണീടുന്നിയ പാതയോരത്ത്—
മാറു മുന്നിൽ നിന്നും ദയവ് ചെയ്യെതൻ പ്രിയാ—
ധ്യതി വളരയേറി താൻ പോകയാണാടിയിൽ—
'ഹ ഹ' പറയുന്നു നീ കളിം
താനറിയുന്നു നിന്നുള്ളിം
അക്കാലുകൾ നിനെ വലിക്കുന്നു
മദ്യശാലയിലേക്കും, പിനെ
മാംസത്തിന് വിലപേശ്യും ചുവന്ന
തെരുവോരങ്ങളിലേക്കും
അക്കൈക്കളോതുന്നു നിന്റെ കൈകൾ
മദ്യ ചഷകം പിടിച്ചു തശ്വിച്ചതെന്ന്
എന്തിന് ! നിന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിറപുണ്ട്
മൊഴിയുന്നു, എന്നയിവൻ നശിപ്പിച്ചു
നോക്കു നിൻ രസനയത് ശരീരവകുന്നു
നാസികയതാ വാസനിച്ചറിയുന്നു
അതെ! നിന്റെ മിചികളിൽ നിന്നുടരുന്നത്
കള്ളിരല്ല ചുവന്ന രൂധിരമാണ്, രൂധിരം!
ഹും.....എന്നിട്ടും നീ തലയാടി നിങ്ങയിക്കുന്നു
പഞ്ച, നിൻ ശിരസുമതാ എനിക്ക് സാക്ഷിയാബുന്നു!
പറയു അജ്ഞാത രൂപമെ നീയാൽ?
എന്തിനിവിടെ വന്നു? എന്ത് വേണും നിന്നുണ്ടോ?
വിരച്ചും കിതച്ചും മിചികൾ യേതൊരി
തുറിച്ച് തപ്തനായ് മൊഴിയുന്നു ചൊടികൾ!

നീ ഒരു യുവ കോമ്മനായിരുന്നു .....
ആകാര സുമുഖനും ആരോഗ്യ ഗാത്രനും

ആരും കൊതിക്കുന്ന കാന്തിയുള്ളാൻ !
അനോറിക്കൽ കവലയിൽ കൂട്ടം കൂട്ടി നിൽക്കേ
കെട്ടു നീയാശബ്ദം, ഇനങ്ങളെ—
സുക്ഷിക സൃഷ്ടിച്ച ഏകനാം നാമമെ
ക്ഷണികമീലോകം നശരം നാശവിധേയ
ശാശ്വതമന്ശരഭലാകത്തക്കുള്ള
മൃത്യുവിൻ നൃത്പാലം കടക്കേണ്ടാർ നാം
അന്നു ചിതിച്ചു തള്ളി നീയാവാക്ക
അനുഭവിക്കു ധിക്കാരത്തിന്റുക്ക്
താനാരാശാന്നാറിന്റീല്ലോ
അന്നു നീ തള്ളിയ
മൃത്യുവാണ് താൻ അതെ മൃത്യു
പേടിപ്പേടുത്തല്ലോ രൂപമെ നീ യൈണ
കൂടു വരാം താൻ മടങ്ങുന്ന വഴിയെ...
അൽപനേരം എനിക്കേക മൃത്യുവേ
മാപ്പിരക്കേ തെറ്റ് പറ്റിയതാശാസ്ത്രം
നീട്ടിയിട്ടു തരിക രാത്രിപനിമിഷമെകിലും നീ
നിനെ സംപ്രിതനാക്കി മടങ്ങിവരും താൻ തീരച്ച
അലറുന്നു മരണം തരില്ല നിനെ
പിടിച്ചു കെട്ടി കൊണ്ടു പോകയാണ് നാം
വൈകിപ്പോയ് നിന്റെ സമയമട്ടുത്ത
അതിനാൽ കിടക്കു പിടിക്കേടു നിനെ താൻ

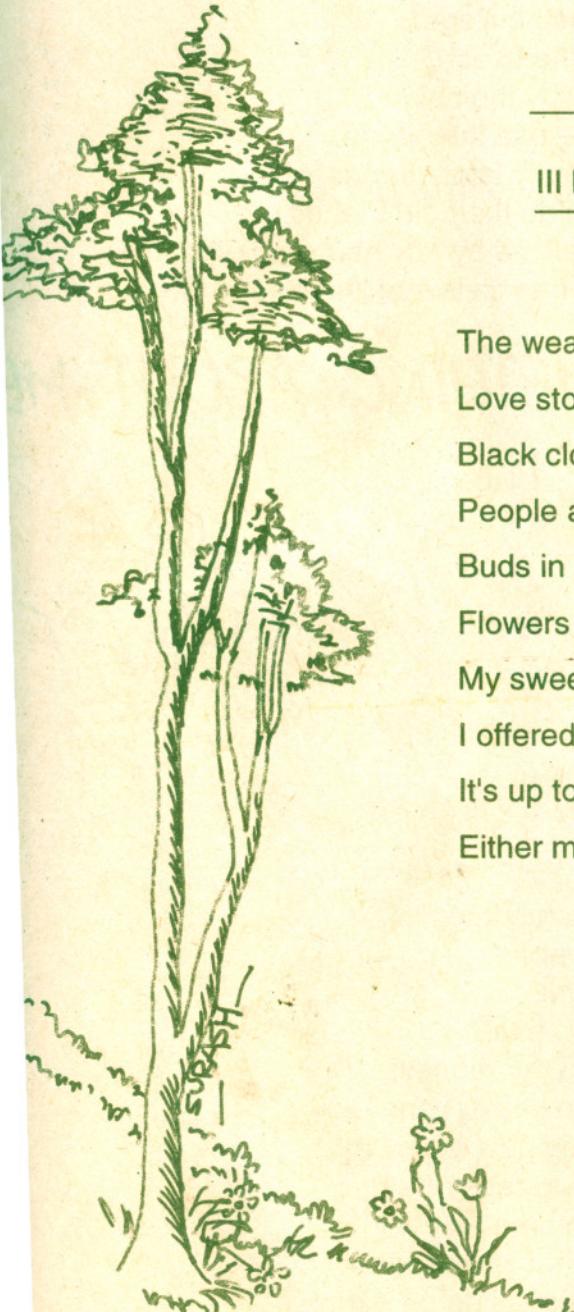
ബി. കോ. രണ്ടാം വർഷം

ഞാൻ

ഞാനെന്ന ഭാവത്തിനർത്ഥമറിയാതെ
 അഹം ഭാവമെമവിടെയും മുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു
 എങ്ങുമെമവിടെയും ഞാനെന്ന എന്ന
 വെറുക്കുന്നു ചിലർ ആദരിക്കുന്നു ചിലർ
 ഞാനെന്ന പേരെനിക്കേകെയി മഹാത്മന
 ഒരു നോക്കു കാണിക്കേ ചോദിച്ചിട്ടും ഞാൻ
 ഞാനെന്ന പേരനിക്കെന്തിനു നൽകി നീ?
 സ്നേഹമെന്നു നീയെന്ന വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ
 എന്നെയി ലോകം സ്നേഹിച്ചിരുന്നേനെ
 സർഗ്ഗംഖമെന്നു നീ വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ
 എന്നെയി ലോകം മാടി വിളിച്ചേനെ
 ആത്മവിശ്വാസമെന്നു നീ വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ
 എന്നെയി ലോകം വിശ്വസിച്ചേനേ
 എൻ്റെ നേരെ മുവം തിരിക്കുന്നവർ
 എൻ്റെ ദുഃഖമറിയിപ്പോരിക്കലും
 ഞാനെന്ന എന്ന അകറാൻ തുനിയവെ
 ആരുമെൻ വേദന അറിയിപ്പോരിക്കലും
 ഒരു സത്യമവരെന്നും മറക്കാതിരിക്കും
 ഞാനെന്ന ഇതു ഞാനില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ
 മാനുഷ്യ പുരോഗതി അസാധ്യമായെനെ

Shiny Day

K. NAZER

III B.A. ENGLISH

The weather is pleasant
Love storm is expected today
Black clouds are approaching
People are thinking of us
Buds in garden are taking of us
Flowers are murmuring
My sweet heart,
I offered my heart to you
It's up to you
Either make me alive or die.

Boys can hardly resist me,
 They can hardly ignore me.
 They talk of me day and night,
 They dream of me, day and night.
 For parents, I'm a liability
 For sons, I'm a reality.
 They take me to their college,
 They take me to the beach,
 Well, having me by their side
 They never will lose their pride.
 Boys just love my latest trends
 Believe it-so do their girl friends.
 You can call me by any name you like
 But everyone calls me, 'the bike'.

SOMETHING ABOUT 'M'

Life With Wife

Don't try to pretend;
 That, you must prevent-
 Don't tell her lies;
 You could be in 'cries'.
 Don't overact;
 She could react.
 Never ever come home late;
 She might curse her fate.
 Take her to a hotel;
 You can win her, total.
 Talk always of your money;
 She will drown you in honey.
 Try something new each day;
 She is sure to repay.
 Show her some respect;
 That is what she expects.
 Try, last of all, to be a friend;
 Well, that's the present trend.

ബി. എസ്.എ സംഗ്രഹം നോം വർഷം

തെരുവു വിളക്ക്

ഞാനോരു നാട്ടുവെളിച്ചും
രാവിനു കുട്ടായുറങ്ങാതെ
രാവിൽ വെളിച്ചും വീശും
ഞാനോരു തെരുവുവെട്ട്
മെന്നിക്കായുസ്സുര ദിവസം
എക്കില്ലും കാൺമു ലോക-
മിരുട്ടിലെ വെട്ടത്തിൽ

രാത്രി,

പകലിന്റെയാരവങ്ങളിലു,
പകലിന്റെയോകാരമോഹന ബാക്കാലി-
യിലു പകലിന്റെ കാപട്ടങ്ങളിലു
രാത്രി, - കരിവടം പുതച്ച സുന്നതി

രാത്രി,

അവിടെ ആർത്ത നാദങ്ങളാണ്
പകലിലെ വേർപ്പുക ദീനങ്ങളാണ്
ലഹരിയുണ്ടതു കഴിഞ്ഞു.
രാത്രി - ലഹരി പുണ്ഡയാമിനി.

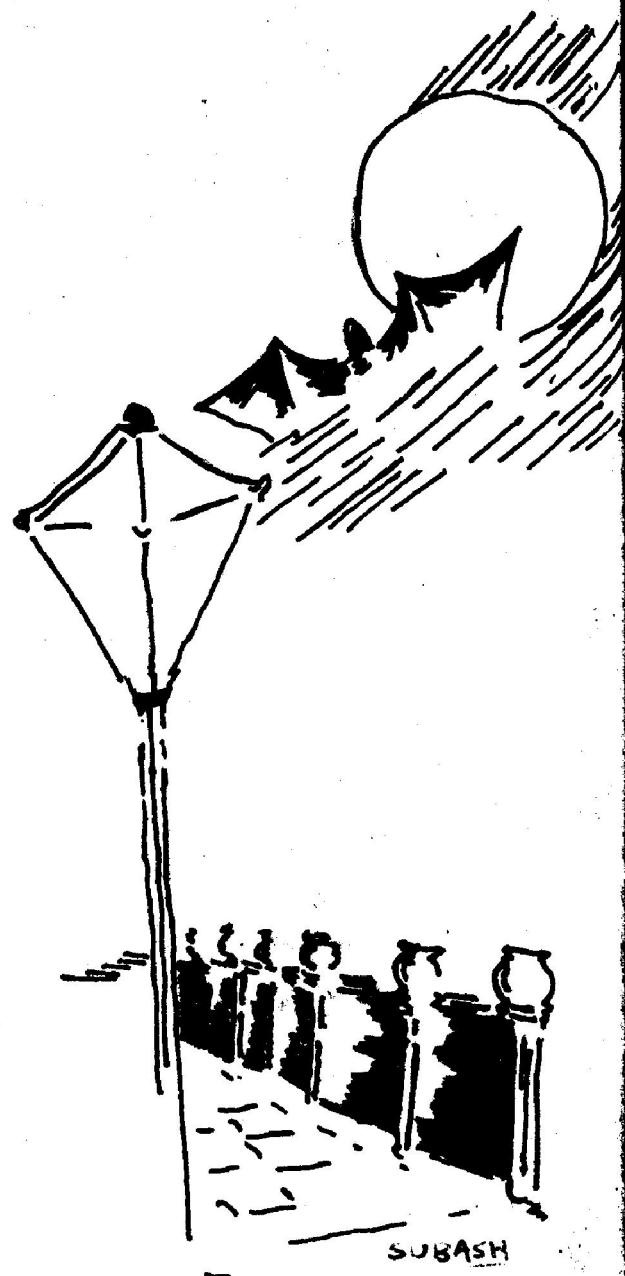
ഞാൻ,

എന്തേ കൊച്ചു സതീർത്ഥമുർ
എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നവർ
എന്നയാണ്ടു പുണ്യരൂപോശ്
അലറി മരിച്ചു വീഴുന്നു.

സ്നേഹം

കത്തുന വെളിച്ചമാണ്
സ്നേഹത്തിന്റെ ചുടിനായോ-
ടിയടക്കും ഹൃദയത്തെ
എരിക്കും പൊള്ളയായ വാക്ക്

എനിക്കാശയം തെരുവിന്റെ മക്കളെ-
യവർക്കാവശ്യമെൻ വെളിച്ചും
അവരുടെ പട്ടിണിയിലേക്കിരഞ്ഞാൻ
കണ്ണുനീർപോലുമെനിക്കിലു.

SUBASH

രണ്ടാംധാരം

ഇനി ഓരികൾ തുടങ്ങുന്നു.

മാംസലോജികളാം

നകത്തേരയുടെ ഓരിയാണ്ട്

ഉണ്ണാത്ത പട്ടികളുടെ ഓരി.

വയു കാണുവാണീ രേഖങ്ങൾശി

മുടുവാൻ കണ്ണീർ ചാലുമില്ല-

സഹന ശക്തിയുമെന്ന മാറ്റു.

രാവിന്റെ കുറതയിൽ നിന്ന്.

Demons is Demonolatry
Trees is Dendrolatry
Saints is Hagiolatry
Fish is Ichthyolatry
The sun is Heliolatry
Holy person is Iconolatry
Image of god is Idolatry
Rocks is latry littro
One God is Monolatry
Dead bodies is Necrolatry
Snakes is ophiolatry
Fire is pyrolatry.

WORSHIPPING .....